

Konzervgyári célkitűzés:

A hibamentes munkarendszer bevezetése

76 néhányszor szölkünk már a hasábkon a „Dolgozz hibátlanul!” mozgalom fontosságáról. Ismételten felhívjuk a figyelmet a DH-ra, amelynek néhány munkahelyen — országos nagyvállalatoknál — már kézzelfogható eredményei vannak. Ezeknek s a külföldi tapasztalatoknak tükrében föltételezünk a DH-vonzó perspektívái is.

Erdemes vele komolyan foglalkozni. Ezt a konklúziót — egy viszonylag hosszú bizonytalansági, tétovázási, ismerkedési idő után — mind több hazai vállalatnál vonják le. A Szegedi Konzervgyár azok közé a vállalatok közé tartozik, ahol már konkrét tervek szabják meg a DH-munkarendszer kimunkálását, s pontos határideje van a „premiernek” is.

Erdemes odafigyelni, hogyan is látnak hozzá a nagy munkához. Összel egy gyári előadás-sorozat keretében ismerték meg a gazdasági irányítók, a párt- és szakszervezeti vezetők a munkarendszer sajátosságait, legfontosabb jellemzőit. Az októberi

előadások után a gyári híradó novemberi számában ismertető cikk jelent meg a DH-munkarendszerről — ez az ismeretterjesztés egyébként most már állandó rovatot kapott a híradóban. Idei első számában már arról ír a sorozat szerzője, Molnár Miklós; milyen is lesz a gyárban az előkészítési szakasz.

A tájékoztatás után most majd a vállalati célkitűzéseket határozzák meg a konzervgyáriak. Nyilván jó előre el kell dönteni, mit akarnak elérni az új munkarendszerrel. Ezt a hibafelmentés, a további oktatás szervezése, majd a hibák kijavításának módozatait kijelölő intézkedési terv teszi teljessé. Az egyes részfeladatok elvégzésére szakcsoportokat fognak alakítani.

Ebből is látszik, hogy a veszteségmentes munkavégzés nem csupán elhatározás — sokkal inkább a jó előkészítés kérdése. A gazdasági és társadalmi vezetők, a szocialista brigádok, egyáltalán: minden dolgozó részvétele szükséges már ebben az időszakban, hogy a leg-

jobb alapokra építsenek. S nem egy hónap, s nem is egy év múlva „vetik be” a hatékonyság növelésének ezt az új eszközt. A kezdés dátuma: 1975. január 1.

Vannak, akik a gyors sikereket, a látványos eredményeket szeretik. Egyeseknek éppenséggel nem tetszik, hogy hosszú „érés idő” kell a DH gyümölcsének szüreteléséig. Kényelmesebb is néhány szimpla átszervezéssel, látszólag eleget tenni a szervezettség mind nagyobb követelményeinek. De az az igazi, ha nagy, átfogó program keretében a legkorszerűbb módszereket alkalmazzák, s a lényegre érintően változtatnak a struktúra hiányosságain. A DH — a teljességre tör.

A kezdeményezés igényessége dicséri a konzervgyáriakat. Sok mindent megtettek már a hatékonyság növeléséért, most úgy érzik, ezt kell tenniük a fokozás érdekében. S ha úgy látják, 1973 és 1974 teljes egészében kell a jó előkészítéshez, ez is csak alapaosságukat, igényességüket dicséri.

Az élet forrásai

Az idén még a virágok is korábban nyílnak, tavasz melegü március 8-án köszöntjük a nőket; a lányokat, asszonyokat, a társadalom egyenjogú, de legtöbb terhét, gondját vállaló tagjait. Akiknek felröppenő mosolya maga a béke, akik az élet forrása és örözeje, családok és közösségek összetartó kapcsolai.

A nők nemzetközi ünnepe a békekességőhajítás ünnepe is. Ezt a napot a világ minden országában ünneplik a haladó erők a nők politikai tevékenységének ünnepeként. Századunk egyik felismerése, hogy a nők politikai akarata, békevágya világot átalakító erő. Századunk hősei közt sok asszonyosors példázza ezt. Krupszkaja, Madame Curie, Dolores Ibarruri, Tyereskova, Bernadette Devlin, Indira Gandhi vagy Binh aszszony neve nem világít-e majd épp olyan fényesen a jövő generációk számára is, mint korunk férfi tudósaié, politikusaié? Csak az asszonyokat sajátos sorsuk teszi megemléző keményebbé, kétféle hivatásuk áldozatvállalóbbá, mint a férfiakat. Az anyaság, a család gondjai és a társadalom óhajította munka és harc emberpróbáló feladatok elé állítják az asszonyokat.

És milyen szükség van rájuk! Munkájuk nélkülözhetetlen a termelésben, keressük a családjuk számára, ugyanakkor jól tudjuk: nélkülözhetetlen az ő kedves szavuk, simogató szeretetük, gondoskodásuk a cseperedő picinyek számára is. Sok rendelkezés született értük, hogy az anyaság hivatását könnyítsük, de nem elég még mindig nem elég, amit az asszonyokért, anyákért teszünk. Nem ünneprontásként, csak inkább azért szölkünk a vállukra nehezédő súlyokról, mert nem illene hozzánk, hogy csupán ezen a napon dicsérjük, becsüljük meg a nőket, s aztán elfeledkezzünk róla, hogy gyakran hajnalban hordják a város túlsó végére a kicsiket bölcsődébe, vagy éppen le kell mondaniuk hivatásukról, szakmájukról, mert gyermekük nem jutott be az óvodába. Ók, akik a család „pénzügyminiszterei”, jól tudják, milyen anyagi áldozatokat hoz az állam és némelyik

Hincz Gyula nőnapj grafikája

üzem munkájuk könnyítésére, életkörülményeik javítására, de sokszor nem is pénz, hanem gondjaikat értő-érző szív és segítőkészség oldana és enyhítene néhány gondjukon. Korunk hősei-ként ünnepelhetjük a három-négy gyermekes „névtelen” édesanyákat is, akik a napi nyolc óra munka után ellátják a családot, s akik még társadalmi munkára, mozgalmi munkára is tudnak időt találni, s mint aki nem is fáradt, meg gondjai sincsenek — énekelnek, mesélnek esténként gyermekeiknek, Némelyik a mesebéli tündértől csak annyit kívánna, hogy legyen egy nyugalmas vasárnap délután, amikor kjaludhatja magát...

Hát teremtünk vasárnapra, nyugalmat, szabad időt, pihenést számukra! Mert nem elég a nőnap virág — részt kell vállalni gondjaikból, munkájukból, segíteni naponta a családban és a munkahelyen egymásnak, hogy ne szabjon határt az időhiány az egyenjogúság szép tartalma életrekelésének. Hogy valóban legyen idő művelődésre, szórakozásra, pihenésre is.

Sokat, nagyon sokat adnak az asszonyok a társadalomnak, a közösségnek, családnak, és mindent, de mindent megérdemelték ezért! Természetesen a nőnap virágot éppen úgy, mint a hétköznapi, mindennapi szeretetet és elismerést, de a hétköznapi is: ne csak nőnapon tiszteljük, becsüljük a nőket!

Vizet várnak a termőföldek

Használjuk ki az öntözőműveket

Nagy a szárazság, havat is csak éppen láttunk, jelentősebb csapadékok nem hoztak az elmúlt hónapok. Ez a tény sajnos nem átmeneti jelenség az idén. Ilyen volt az esztendő első negyede tavaly és tavalyelőtt is. A szegedi meteorológiai állomás adatai szerint 1971 januárjában 43,4, februárban pedig 4,1 milliméter csapadékot kaptak a földek. A tavalyi január és február pedig összesen 42,5 milliméter csapadékot hozott. Az idei év első két hónapja viszont még szegényebb: mindössze 29,1 milliméter volt a csapadékmennyiség Szegeden és környékén, jóval a szokásos átlag alatt. Bent járunk már a márciusban, s még mindig szárazak a földek. Se hó, se eső nincs. Február 25-e óta nem érte csapadék a földeket Szeged körül. Sajnos a közeli napokban sincs kilátás csapadékra — tájékoztattak bennünket a meteorológiai állomáson, tehát marad a szárazság.

Nem hoztak elég csapadékot az őszi, téli hónapok sem. Sokakat megtevésztett — legalább száz éve nem észlelt — a tavaly novemberi áradás a Tiszán, amely december elsején tetőzött 606 centiméterrel. A szokatlan időjárásnak okát magyarázhatják a szakemberek, a tény cáfolatlanul tény marad: a földek szárazak. Fel kell készülnünk az öntözésre a gazdaságoknak, noha a „hivatásos” öntözési idény jobbra április közepére szokott esni. Az Alsó-Tisza vidéki Vízügyi Igazgatóságtól kapott tájékoztatás szerint a folyók vízállása is arra vall, hogy nincs és nem várható utánpótlás a Felső-Tisza vidékéről sem.

Az egymást követő száraz évszakok és a belterjes gazdálkodás térdhódítása készített az Alsó-Tisza vidéki Vízügyi Igazgatóságot arra már korábban is, hogy az öntözéshez kellőképpen felkészüljön az igazgatóság

egész területén és Csongrád megyében, valamint Szegeden. Vizet kérnek a halastavak, állami gazdaságok és téveszek. De vajon kéri-e eléggé, felismerték-e időben a helyzet komolyságát? Az ATIVIZIG tavaly 138 millió köbméter öntözővizet adott a gazdaságoknak. Felkészültsége most is megvan, hogy zavartalanul és kielégítővé tegye szolgáltatását. Területen 52 nagy teljesítményű gépegységgel rendezkedett be 17 vízkivételi helyen. Ha minden gépe üzemben áll, akkor másodpercenként 28 köbméter vizet tud adni, elkormányozni a szomszagos földekre. A Csongrád megyei Öntözési Operatív Bizottság nemrégiben tartott ülésén értékelték a megye mezőgazdasági üzemének tavalyi öntözési eredményeit is. Sajnálattal állapították meg: annak ellenére, hogy az elmúlt év tavaszán ugyancsak szegényes volt a csapadék, több termelőüzem megközelítően sem használta ki öntözési lehetőségeit. E gazdaságok között említették a szegedi Felszabadulás Tsz-t is, amely 485 hektáron öntözött, holott 780 hektáron öntözhető volna. Az öntözési operatív bizottság — figyelembe véve a jelenlegi csapadékviszonyokat — most sem tartja megfelelőnek a gazdaságok felkészültségét, igyekezetét. Csongrád megyében 32 ezer 534 hektáron folytatnak öntözéses gazdálkodást, s eddig, napjainkig csak 23 ezer 689 hektár öntözésére jelentették be igényüket a gazdaságok.

Az ijesztő szárazság láttán már február utolsó napjaiban megkezdte az ATIVIZIG a halastavak feltöltését. Fehér-tó egyébként az arra tartó belvizekből normális körülmények között 10 millió köbmétert tud felfogni. Most annyira vízszűkben van, hogy mintegy 8 millió köbméter vizet igényelt. Más gazdaságok is igyekeztek az első közbe tartozni, hogy

időben kapjanak elégséges vizet az Alsó-Tisza vidéki Vízügyi Igazgatóságtól, amelynek felkészültsége, kapacitása az ideai gazdálkodási évre nincs még teljesen lekötve. A gazdaságok viszont azt is tudják: minél jobban használják ki a meglévő öntözőműveket, annál kevesebb a ráfordítás, az öntözési költség is.

L. F.

Kolumbiai ifjúsági delegáció Szegeden

A KISZ Központi Bizottságának meghívására a Magyarországon tartózkodó kolumbiai ifjúsági delegáció tegnap, szerdán délután Szegedre érkezett. Az ottani küldöttséget Szógi Béla, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára fogadta, és tájékoztatta Sze-

ged és Csongrád megye politikai, gazdasági, kulturális és ifjúsági életének helyzetéről.

A vendégek több napig tartózkodnak Szegeden, illetve Csongrád megyében. Ellátogatnak üzemekbe, tésekbe középiskolákba és felsőfokú tanintézetekbe.

Magasabb parancsnoki értekezlet

Március 6-án és 7-én márkának magyarországi képviselője. A magyar néphad-letet tartottak a Honvédelmi Minisztériumban, amelyen részt vett Borbándi János, az MSZMP KB osztályvezetője, Trombitás Dezső, a kormány honvédelmi bizottságának titkára, miniszterhelyettes, és V. K. Andruscsenko altábornagy, a Varsói Szerződés egyesített fegyveres erői főparancsno-

Kitüntetések, találkozó

Az egészségügyi miniszter a nemzetközi nőnap alkalmából az Egészségügy Kiváló Dolgozója kitüntetést adományozta a Szegedi Orvostudományi Egyetemen dolgozó dr. Kenyeres Ferencné intézetvezető főnövének és Nagy Józsefné titkárnőnek. A kitüntetéseket dr. Kulka

Frigyes rektorhelyettes ünnepelesen nyújtotta át a kitüntetetteknek.

Az Országos Nótanács Elnöksége a 63. nemzetközi nőnap alkalmából baráti, meghitt találkón látta vendégül a Magyarországon akkreditált diplomáciai képviselőket számos nótágit.

Népfrentvezetők a Dunai Vasműben

Tegnap Kállai Gyula, a Hazafias Népfrent Országos Tanácsának elnöke, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja Dunaujvárosba látogatott. Elkísérte Bencsik István, a HNF Országos Tanácsának főtákkára, s az Országos Tanács elnökségének több tagja.

A vendégeket Borovszky Ambrus, a Dunai Vasmű vezérigazgatója tájékoztatta az ország egyik legnagyobb kohászati üzemének munkájáról és terveiről. Néhány fontos terméket a műhelyekben mutattak be a vendégeknek, mint például a földgázprogramhoz szükséges spirálisan hegesztett csöveket, amelyek korábban külföldről vásárolt az ország. Megtekintették egyebek között a lemezradiátorok készítését is. A Dunai Vasmű — mint a vendégeknek elmondták — a lakásprogram teljes lemezradiátor-szükségletét fedezi. Az üzemlátogatás után a Népfrent Országos Tanácsának vezetői találkoztak a Dunaujvárosi Népfrent Bizottság vezetőivel, városi és üzemi aktivistáival.